

61870-

ת.א. 2-19-

בבית-משפט השלום

בהרצליה

התובע: עמית סגל

מרח' היכל המשפט 2/33, ירושלים
ע"י ב"כ עו"ד ד"ר ישגב נקדימון (מס' רשיון 16433)
ממגדל אמות השקעות, קומה 13
רח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902
טל': 03-6833010; פקס: 03-6833011

- נ ג ד -

הנתבע: יצחק לאור

סכום התביעה: 140,059 ₪

(לצרכי קביעת האגרה בלבד)

מהות התביעה: פיצויים בגין פרסום לשון הרע.

כ ת ב ת ב י ע ה

כ ת ב ת ב י ע ה

"לשון הרע, כאמור, קשה לכימות נזקי "רגיל", אף שפגיעתה רעה מטבע ברייתה; "נמשלה הלשון לחץ, שאם ישלוף האדם חרב בידו להרוג את חברו, החבר מתחנן לו ומבקש הימנו רחמים, מתנחם ההורג ומתזיר את החרב לנרתיקה. אבל החץ, כיון שירה אותו והלך, אפילו מבקש להחזירו, אינו יכול להחזיר" (מדרש שוחר טוב, ק"כ) (כב' המשנה לנשיאה אליקים רובינשטיין ברע"א 2015/15 פלבסקי נ' חברת מקור הפורמייקה בע"מ, בסעיף ד לפסק הדין (4.8.2016)).

1. הפרסום נושא כתב תביעה זה הוא דוגמה מובהקת לחץ של לשון הרע – חמורה מאין כמוה - אשר נורה על-ידי הנתבע לעברו של התובע בכוונה לפגוע בו פגיעה קשה. את החץ שנורה כבר לא ניתן להחזיר לאשפתו. ניתן רק לבקש סעד הולם בגין פגיעתו, כנעתר במסגרת תביעה זאת.
2. התובע, מר עמית סגל, הוא הפרשן הפוליטי של חברת החדשות של ערוץ 12. כמו כן התובע מפרסם טור שבועי במוסף השבת של עיתון "ידיעות אחרונות" ושותף להגשת תכנית הרדיו השבועית "דקל סגל" ברשת ב' של "קול ישראל". יצוין כבר עתה, והדבר רלוונטי ביותר לתביעה זאת, כי אבי-סבו של התובע, מר דוד הירש ז"ל, נאסר על-ידי הנאצים במחנה הריכוז זקסנהאוזן בגרמניה והצליח להיחלץ ממנו ולהימלט מגרמניה הנאצית יחד עם בני משפחתו ובהם סבו של התובע, מר אורי הירש יבדל"א.
3. הנתבע, מר יצחק לאור, הוא דמות ציבורית ידועה, משורר וסופר, אשר שימש בשעתו כעורך של כתב-עת ספרותי ואף זכה בפרס ראש הממשלה לסופרים עבריים.
4. בתאריך 23.2.2019 הנתבע פרסם בדף הפייסבוק שלו את הפרסום הדיבתי והחמור הבא על התובע (להלן: פרסום הדיבה):

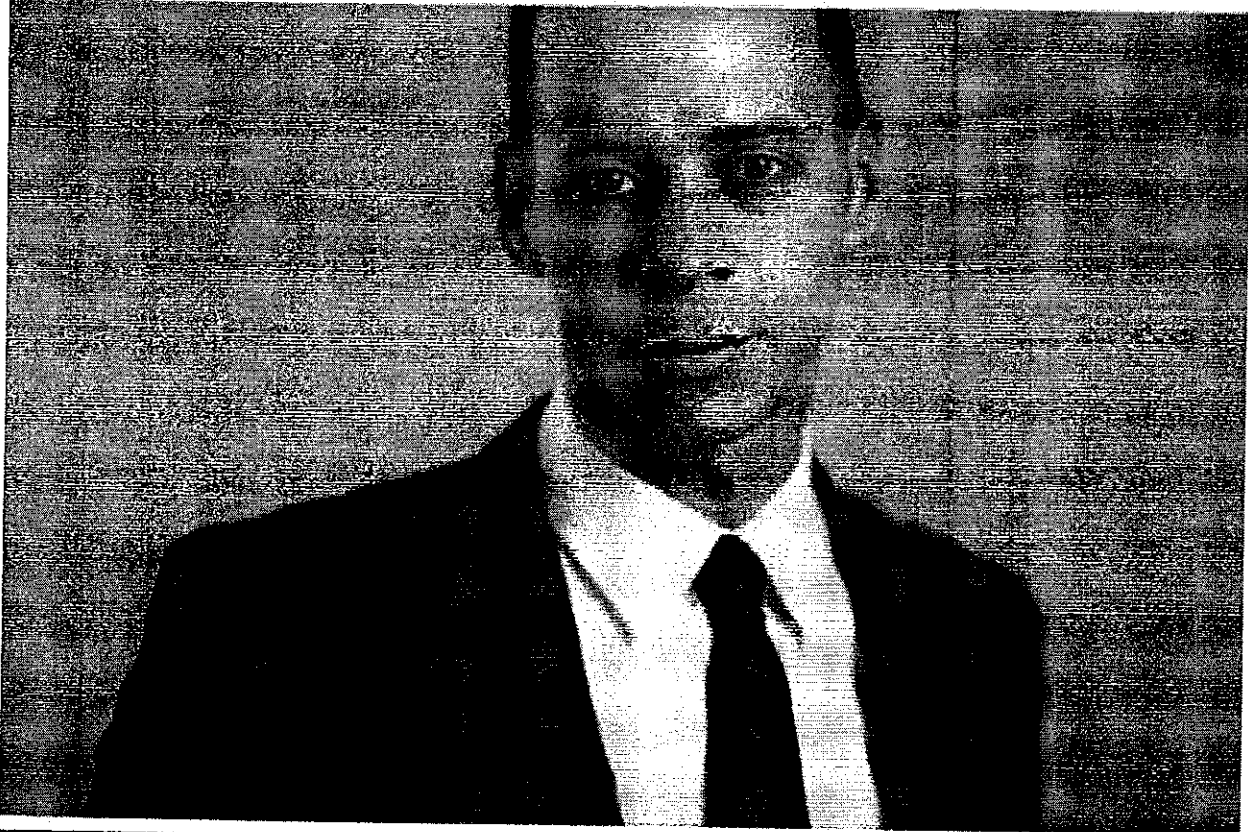

Yitzhak Laor

17 mins · 🇮🇱

מלמעלה א. היטלר; למטה מימין לשמאל: א. היטלר, א. היטלר

10 🗨

6 ↻

73 ❤

5. הגה כי כן, הנתבע פרסם ארבע תמונות של התובע – תמונה עליונה גדולה ומתחתיה שלוש תמונות קטנות יותר – כשמעל כולן מופיע הכיתוב:

"מלמעלה: א. היטלר; למטה מימין לשמאל: א. היטלר, א. היטלר, א. היטלר".

6. פרסום הדיבה, אשר משווה את התובע לאדולף היטלר, גדול הצוררים של העם היהודי ומי שאחראי לרצח של שישה מיליון נשים, גברים וילדים יהודים בשואה, מהווה פרסום לשון הרע חמור ביותר כלפי התובע לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: חוק איסור לשון הרע), שכן הוא עלול –

6.1 להשפיל את התובע בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

6.2 לבזות את התובע בשל המעשים, ההתנהגות או התכונות שיוחסו לו בפרסום הדיבה;

6.3 ולפגוע בתובע במשרתו, בעסקו, במשלה ידו ובמקצועו.

7. מדובר אפוא בביצוע עוולה אזרחית חמורה ביותר של הוצאת לשון הרע מצידו של הנתבע כלפי התובע לפי סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע (למעלה מן הצורך בתביעה זאת יצוין, כי לנוכח העובדה שפרסום הדיבה נעשה בכוונה לפגוע בתובע, הרי שפרסום זה מהווה גם עבירה פלילית של הוצאת לשון הרע על התובע לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע והתובע שומר לעצמו את כל הזכויות הנתונות לו בהקשר זה).

8. על-פי הדין, לפיכך בגין פרסום לשון הרע בודעות כמה מטרות עיקריות:

8.1 לעודד את רוחו (consolation) של הניזוק, שנפגעה בגין לשון הרע;

8.2 לתקן (repair) את הנזק שנגרם לשמו הטוב של הניזוק;

8.3 למרק (to vindicate) את זכותו של הניזוק לשם הטוב שנפגעה בגין לשון הרע;

8.4 לשקף את סלידתה של החברה מהתנהגותו של הפוגע ולשרת במקרה המתאים גם היבט עונשי-הרתעתי. תוך ביטוי מסר של הכרה שיפוטית וחברתית בצורך למנוע פגיעות לא מוצדקות בשם הטוב. זאת לנוכח החשיבות של העברת מסר לציבור בדבר משמעות ההגנה על השם הטוב, אשר פגיעה בו אינה מסתכמת באמירה נורמטיבית של המשפט, אלא משתקפת גם בפגיעה בכיסו של המפרסם.

9. אין צורך להכביר מילים על הפגיעה, ההשפלה ועוגמת הנפש העצומות שנגרמו לתובע – כאדם, כיהודי וכמי שבני משפחתו נחלצו ברגע האחרון מציפורני הנאצים - כתוצאה מפרסום הדיבה.

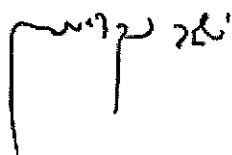
10. לכך יש להוסיף, כי פרסום הדיבה הופץ לאלפי חברים ועוקבים של הנתבע ברשת החברתית פייסבוק ואף זכה לתפוצה באתרי אינטרנט שונים. למיטב ידיעתו של התובע, פרסום הדיבה הוסר על-ידי הנתבע מדף הפייסבוק שלו רק לאחר שחלף פרק זמן מהותי מאז פרסומו.

11. בנסיבות העניין ולנוכח העובדה שהנתבע עשה את פרסום הדיבה נושא תביעה זאת בכוונה לפגוע בתובע, הרי שעל-פי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, התובע זכאי לקבל פיצוי ללא הוכחת נזק של 140,059 ₪ בגין פרסום הדיבה. לחלופין, על-פי סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע, התובע זכאי לקבל פיצוי ללא הוכחת נזק של 70,029 ₪ בגין פרסום הדיבה שנעשה על-ידי הנתבע כלפיו.

12. אין בהעלאת טענה ו/או אזכור עובדה בכתב תביעה זה כדי להעביר את נטל ההוכחה מכתפיו של הנתבע בכל עניין שבו נטל ההוכחה היה מוטל עליו אלמלא נטענה ו/או אוזכרה העובדה או הטענה.

13. לבית-משפט נכבד זה הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה זאת לאור מהותה, הסעד המבוקש בה, מקום הפרסום ומענו של הנתבע.

לנוכח כל האמור לעיל, בית-המשפט הנכבד מתבקש בזאת לחייב את הנתבע לשלם לתובע סך של 140,059 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מירבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל. כמו כן בית-המשפט הנכבד מתבקש בזאת לחייב את הנתבע בהוצאות משפט זה ובשכ"ט עו"ד.

ד"ר ישגב נקדימון, עו"ד

ב"כ התובע